

blive talte sammen. Ethvert Medlem bliver fiddende i sit Thing, og Stemmerne blive talte sammen. Der er ikke Tale om den forenede Rigsdag, men Afstemningen er ganske vist afgjørende. Saaledes som det imidlertid her er fremsat, anser jeg det som aldeles upraktisk, thi jeg veed ikke, hvor den ærede Forslagsstiller vilde have, at den forenede Rigsdag skulde samles. Tror det ærede Medlem, at han kunde faae Landstingets Medlemmer til at komme ned hos os? Det vilde Landstinget anse som et Brud paa Ligeberettigheden. Ligesaa vanskeligt tror jeg, det vilde være at faae os op i Landstinget. Vil det ærede Medlem have, at Medlemmerne skulde gaa op paa Universitetet og stemme? Ja, maaske Regjeringen har tænkt sig noget Saadant, men jeg tror, det vilde være upraktisk at gaa denne Vej. Hvad der imidlertid er min væsentligste Indvending er, at man ved en saadan Afstemning vilde gjøre et Brud paa, hvad der maa siges at ligge i selve Grundlovens Aand, thi det nægter jeg paa det Bestemteste, at de to Thing ere ligeberettigede med Hensyn til Afstemningerne over Finantsloven. Jeg kunde betjene mig af et Billede, som En og Anden maaske vilde finde mindre smagfuldt, men som jeg tror kunde gjøre sin Nytte. 102 Væbler plus 66 Pærer blive hverken 168 Væbler eller 168 Pærer. De, som skulde stemme samtidig over den samme Ting, maa være ensartede Størrelser, og i den Henseende har Folkethinget som Folkerepræsentation en Forrettighed fremfor Landstinget, og den vil blive tilsløret ved en saadan Fællesafstemning. Det er den væsentligste Indvending, jeg har at gjøre ved denne Veilighed. Nu veed jeg jo meget godt, at man i daglig Tale kalder hele Rigsdagen Folkerepræsentation, men jeg tror, det er en stor Misforstaaelse. For at være Folkerepræsentation maa det Krav stilles, at Hovedpartierne, de to store Partier, større eller mindre, som altid maa findes, ere til Stede i en tilsvarende Styrke eller i nogenlunde tilsvarende Styrke i Folkerepræsentationen. At det er Tilfældet i det nuværende Folkething, tror jeg, Ingen kan nægte, end ikke engang det ærede Medlem, der er Talsmand for de konservative Klubber (Sagd). Det betvivles vistnok ikke af ham, at om ikke forholdsvis, saa dog tilnærmelsesvis er Flertallet og Mindretallet i dette Thing svarende til Flertallet og Mindretallet i Folket. Der findes Intet i Grundloven, som kan begrunde den Antagelse, at hele Rigsdagen eller et af Thingene skulde være Folkerepræsentation. Det kan ikke ligge i selve Navnet Folkething eller i den Orden,

hvori de to Thing ere nævnte, først Folkethinget, saa Landstinget. I selve Grundloven ligger ikke Noget, hvoraf det kunde sluttes, men saa maa man slutte det af de Kjendetegn, jeg her har nævnt, at det Thing er Folkerepræsentationen, hvori Afstigningerne af Folket appellerer sig nærmest og paa den fuldkomneste Maade, om end selve Maaden kan være meget ufuldkommen i og for sig. Derjom man nu kunde tænke sig, at en Gang Landstinget var sammenfat i et saadant Styrkeforhold, men derimod Folkethinget modsat, vil jeg indrømme, at nu var det Omvendte blevet Tilfældet. Hvis man f. Ex. kunde tænke sig, at af Landets 102 Kredse bestod de 50 af Høiremænd, og af de 52 var Halvdelen Høire minus En, saa vilde jo i Virkeligheden Høire, uagtet der her sad et Flertal af Venstre, være i Flertal i Folket. Et saadant Tankeexperiment kan man stille op, der er en Mulighed derfor, men for at det skulde blive til Virkelighed, maatte man ganske vist have en Tankegang som den ærede Talsmand for de konservative Klubber. Derimod kan man dog næppe paastaa, at Landstinget er en Folkerepræsentation. Det er sammenfat paa en saadan Maade, at der er repræsenteret delvis Kongemagten og delvis Pengemagten, de store Formuer. Det er en saa eiendommelig Maade at danne en Folkerepræsentation paa, at den næppe kan erkendes at være det. Det er noget Vignende, som om man vilde sige, at af 100, som skulde lade sig repræsentere, faae de 10 hver 10 Stemmer, og paa den Maade blive de 10 i Stand til at overstemme de øvrige 90. Det er derfor denne Hovedindvending, jeg har imod Forslaget, at det tilhyller, skjuler det, som er og bør være det sande Forhold, at Folkerepræsentationen, for Tiden Folkethinget, faar den overveiende Indflydelse paa Finantslovsafgjørelsen. Jeg skal indrømme, at jeg selv en Gang for 4—5 Aar siden har været inde paa en lignende Tante som denne, dog naturligvis saaledes, at hvert Thing stemte for sig, men dog kun som en midlertidig Udvei under Omstændigheder, da vi i politisk Udvikling ikke vare tomme saa vidt, som vi ere nu. Nu at ville foreslaa noget Saadant anser jeg som sagt for at være aldeles ubetimeligt, dels for Videt, dels som Noget, som hellere maatte opfattes til at foreligge i Forbindelse med en grundigere Reform. I hvilken Retning denne Reform skulde gaa, skal jeg nu ikke nærmere antyde, men skulde der en Gang her i Danmark indføres Fællesafstemninger, uden at derved Forsfatningens Aand blev opgivet, maatte det ske paa en saadan Maade, at det andet Thing